

TEXTY K ROZJÍMÁNÍ NA TÝDEN

17. 10. 2022 - 23. 10. 2022

motto týdne:

„Boží slovo je přímé, jeho dílo je spolehlivé.“

PONDĚLÍ 17. 10. památka sv. Ignáce Antiochijského, biskupa a mučedníka
Ef 2,1-10; Žl 100,2.3.4.5 Komentář: **Lk 12,13-21**

Není naše civilizace postavena na spekulaci s majetkem?

Chamtivost a shromažďování je i dnes nebezpečné pro vztah k Bohu i k druhým.

ÚTERÝ 18. 10. svátek sv. Lukáše, evangelisty

Lk 10,1-9; Žl 145 (144),10-11.12-12ab.17-18 Komentář: **2 Tim 4,9-17b**

Jediný Lukáš, „milý lékař“, je v těžké chvíli s Pavlem. Ať je nám vzorem svou stálostí a při spolupráci v církvi! Jeho evangeliu vděčíme mimo jiné za vyobrazení Mariiny osobnosti a za zprávy o Ježíšově dětství.

STŘEDA 19. 10. sv. Pavla od Kříže, kněze

Ef 3,2-12; Žl Iz 12,2-3.4bcd.5-6 Komentář: **Lk 12,39-48**

Když si uvědomím, co vše od Pána mám, musí to vést k povzbuzení ve službě. Rozhodně ne pro strach z ran holí, ale právě kvůli tomu všemu, co mi On dává...

ČTVRTEK 20. 10. blah. Jakuba Strepa, arcibiskupa

Ef 3,14-21; Žl 33,1-2.4-5.11-12.18-19 Komentář: **Lk 12,49-53**

Oheň, rozdělení. Různost a nepochopení mezi lidmi – ovšem právě jen kvůli postojům k Ježíšovi – jsou zde jím samým ospravedlnitelné. K Ježíšovu následování nepatří „pohoda“ za každou cenu.

PÁTEK 21. 10. bl. Karla

Rakouského

Ef 4,1-6; Žl 24,1-2.3-4ab.5-6 Komentář: **Lk 12,54-59**

Ježíšova výtku „jak to, že dovedete posoudit tuto dobu“ bude určena i mně, pokud se nezměním a ustrnu ve svém zakonzervovaném pojetí víry. Náš Pán i zde nabádá k pochopení procesu dějinnosti, k inkulturaci evangelia.

SOBOTA 22. 10. sv. Jana Pavla II., papeže

Ef 4,7-16 ; Žl 122,1-2.4-5 Komentář: **Lk 13,1-9**

Kolikrát Pán projevil vůči mně svoji trpělivost! Kéž se toto poznání promítne do mého vztahu k bližním. Chci být velkorysejší!

29. neděle v mezidobí - Cyklus C 23. 10. 2022

Jak se správně modlit? Lukášovo evangelium v 18. kapitole nabízí hned několik rad. Jedna z nich se bude zabývat postojem srdce, jak budeme číst v následujících perikopách. Prosme dnes o dar modlitby.

1. ČTENÍ

Kniha Sirachovcova patří k nejmladším textům Starého zákona (2. stol. př. Kr.). Jde o ponaučení mladému a zřejmě dobře situovanému muži v nejrůznějších oblastech života. Náš text se vztahuje k modlitbě.

Sir 35,15b-17.20-22a

Protože Pán je spravedlivý Bůh, nestrání nikomu. Není na straně proti chudákovi a vyslyší modlitbu utištěného. Nepohrdne sirotkovou prosbou ani vdovou, když vylévá svou stížnost. Tíseň utlačeného se skončí, křik ubohého se utiší. Modlitba chudého proniká oblaka a nezastaví se, dokud tam nedojde.

Nevzdálí se, dokud Nejvyšší nezakročí, nerozsoudí spravedlivě a neobnoví právo.

ŽALM 34, 2-3.17-18.19+23

Bůh slyší volání, pokud naše srdce respektuje Boha. Obracejme se k němu s pravdivým a pokorným srdcem, a on bude jednat.

Odpověď: Hle, ubožák zavolal, a Hospodin slyšel.

Ustavičně chci velebit Hospodina, – vždy bude v mých ústech jeho chvála.
– V Hospodinu nechť se chlubí moje duše, – ať to slyší pokorní a radují se.
Hospodinův hněv stíhá ty, kdo páchají zlo, – aby vyhladil ze země vzpomínku na ně.
– Spravedliví volali, a Hospodin slyšel, – vysvobodil je z každé jejich tísně.
Blízko je Hospodin těm, kdo mají zkroušené srdce, – na duchu zlomené zachraňuje.
– Hospodin zachraňuje duše svých služebníků, – nebudou pykat, kdo se k němu utíkají.

2. ČTENÍ

Osobní dopis svatého Pavla Timoteovi obsahuje nejen řadu povzbuzení, ale odráží i jeho nelehkou situaci. Zároveň jde o úžasnou ukázkou praxe apoštolovy víry.

2 Tim 4,6-8.16-18

Milovaný! Já už mám prolít v oběť svou krev, chvíle, kdy mám odejít, je tady. Dobrý boj jsem bojoval, svůj běh jsem skončil, víru jsem uchoval. Teď mě už jen čeká věnec spravedlnosti, který mi v onen den předá Pán, spravedlivý soudce. A nejen mně; stejně tak i všem, kdo s láskou čekají na jeho příchod.

Při mé první obhajobě nikdo se mě nezastal, všichni mě opustili. Kéž je jim to odpuštěno! Avšak Pán stál při mně a dal mi sílu, abych plně hlásal evangelium a aby ho slyšeli lidé ze všech národů. A tak jsem byl vysvobozen ze lví tlamy.

Pán mě vysvobodí ode všeho zlého a zachrání pro své nebeské království. Jemu buď sláva na věčné věky! Amen.

EVANGELIUM

Pokračujeme v návodu, jak se dobře modlit. Minulou neděli jsme zmínili vytrvalost. Dnes jde o pravdivost či pokoru. Ježíšův příklad je opět vyhocený: Chrám bylo obrovské prostranství, větší než náměstí! Řecký text není jednoznačný: farizeus se modlí zřejmě k sobě místo k Bohu.

Lk 18,9-14

Některým lidem, kteří si na sobě zakládali, že jsou spravedliví, a ostatními pohrdali, řekl Ježíš toto podobenství: „Dva lidé šli do chrámu, aby se modlili; jeden byl farizeus a druhý celník. Farizeus se postavil a modlil se v duchu takto: ‘Bože, děkuji ti, že ne-jsem jako ostatní lidé: lupiči, podvodníci, cizoložníci nebo i jako támhleten celník. Postím se dvakrát za týden, odvádím desátky ze všech svých příjmů.’ Celník však zůstal stát vzadu a neodvažoval se ani pozdvihnout oči k nebi, ale bil se v prsa a říkal: ‘Bože, buď milostiv mně hříšnému!’ Říkám vám: Celník se vrátil domů ospravedlněn, ne však farizeus. Neboť každý, kdo se povyšuje, bude ponížen, a kdo se poníží, bude povýšen.“

K ZAMYŠLENÍ

„Modlitba není jen otázkou správně zvolené formulace. Jde o postoj člověka vůči Bohu. Modlit se mohou všichni lidé, zbožní stejně jako velcí hříšníci.

Ale modlitba vyžaduje otevřít své srdce před Bohem a současně být pravdivým k sobě. Právě pokrytectví, namyšlenost, pohrdání jinými, obyčejnými, hříšnými lidmi, „zavírají“ nebe. Otevřít své nitro před Bohem znamená, odhalit celý svůj svět smýšlení a pohledů na sebe i na svět. Samospravedlnost před Bohem nikdy neobstojí. Naopak pravdivost je řečí Boha. Nejde tu samozřejmě o falešnou pokoru, která je vždy komická a k dialogu s Bohem nemůže patřit. Znamením hluboké modlitby bývá radost, nikoli však ze sebe, ale z Boha!

sv. Jan Pavel II. Papež (Karol Józef Wojtyła)

Pocházel z polských Wadowic. V Krakově jako dělník prožil válku, za které se připravoval na kněžství. Svůj život přitom vložil do rukou Ježíši skrze Marii. Jako kněz a doktor teologie vykonával službu vesnického kaplana. Po necelých 12 letech kněžství byl jmenován biskupem a po dalších 20 letech zvolen papežem. Za charakteristický rys jeho pontifikátu je považována nejen evangelizace s jeho výzvou "Otevřete brány Kristu, nebojte se!", ale také vřelý vztah k mládeži, kterou naplňoval novým elánem, i 104 zahraničních apoštolských cest konaných s Janovou láskou ke Kristu i s Pavlovou horlivostí. Nehleděl na sebe a s odevzdaností Marii se stával obrazem Kristovy lásky. Zemřel ve věku 84 let. "Objevujte své křesťanské kořeny, poznávejte historii církve, prohlubujte svou znalost duchovního dědictví, které vám bylo předáno, následujte kroky svědků a učitelů, kteří šli před vámi! Pouze tím, že zůstanete věrni Božím příkázáním, smlouvě, kterou Kristus zpečetil svou krví prolitou na kříži, se stanete apoštoly a svědky nového tisíciletí." Připomínal, že "setkání srdcí" při eucharistické adoraci dá postupně nový elán, sílu povzbuzovat trpící a přinášet světu mír. Protože je mnoho lidí zraněných životem, bez domova, bez rodiny, bez práce, ztrácejících naději, je třeba v rozjímání nad světlem vyzařujícím z tváře vzkříšeného Krista naučit se žít jako "synové světla a synové dne" (1 Sol 5,5), a tak ukázat světu, že "ovoce toho světla" záleží ve všestranné dobrotě, spravedlnosti a v životě podle pravdy.